

Рэпарцёр атрымаў заданне...

І ўчора, і сёння, і заўтра — кожны з нас у сваім штодзённым жыцці сустракаецца з прадаўцамі. І мае пра іх асабіста, пра іх работу ўласнае меркаванне, пачэрпнутае з вопыту сустрэчы — больш-менш працяглай ці не вельмі. Адны з людзей па той бок прылаўка — прыязныя і ўсмешлівыя, іншыя ж, наадварот — маўклівыя і панурыя. Сёння і я пабуду ў ролі прадаўца, каб на сабе пастарацца зразумець, што ж адчуваюць яны падчас працы.

...Вуліцы нашай сталіцы і іншыя гарады сёння літаральна нашпігаваны рознымі гандлёвымі кропками — універсамамі, супермаркетамі, спецыялізаванымі крамамі, невялікімі кіёскамі. Людзей там многа бывае, як і грошай, якія яны там пакідаюць. А што ж робяць і як жывуць прадаўцы ў правінцыі?

Я выбрала краму ў вёсцы В., якая знаходзіцца кіламетраў за сто ад Мінска, у Барысаўскім раёне. Гэта — маленькі прадуктовы павільёнчык у цэнтры сяла.

Перад пачаткам рабочага дня спытаю пакупнікоў аб тым, ці задавальняе іх абслугоўванне.

Юлія Аверына: — Крама вельмі падабаецца. Штодзень прыходзім да Людмілы (так завуць гаспадыню крамы). Заўсёды ў яе тут усё свежанае, усё акуратненька расставлена, вялікі выбар. Радуе тое, што ў адным месцы можна купіць самыя разнастайныя тавары — і прадуктовыя, і гаспадарчыя. Гэта вельмі зручна. З недахопаў — хіба што вялікія чэргі бываюць, а памяшканне тут маленькае.

Дзяніс Іванчанка: — Што датычыцца асартыменту, то заўсёды ўсё ёсць, добры выбар. Прыемна і тое, што абслугоўвае заўсё-

ды ветлівы і жыццярадасны прадавец, да якога хочацца вяртацца зноў.

...Хоць вёска і прычынаецца рана, крама пачынае сваю работу толькі а дзясятай гадзіне. Але яшчэ хвілін за дзесяць да адкрыцця першыя наведвальнікі ўжо перамінаюцца з нагі на нагу, чакаюць прадаўца.

Замок нарэшце звонка пстрыкнуў — дзверы адчыніліся. З памяшкання даносіцца прыемны водар свежага хлеба і булка.

Мая новая кіраўніца Людміла Сяргеёўна правяла невялікі інструктаж і выдала мне новую ўніформу: шапачку, халат і поліэтыленавыя пальчаткі: і далёка ад сталіцы захоўваюцца ўсе санітарныя патрабаванні і нормы.

Уключаем касу, рабочы дзень пачынаецца.

Пакуль Людміла абслугоўвае пакупнікаў, пагляджу асартымент. Тут ёсць усё, што патрэбна для паўсядзённага жыцця, пачынаючы ад корму для хатніх жывёл і заканчваючы сродкамі асабістай гігіены. Такі маленькі міні-маркет на трыццаці квадратных метрах.

— У рабоце прадаўца гадоўнае — гэта вялікае цяжкасць і сапраўдны падвядзенне ў смешку. Ёсць людзі, якія, як мне здаецца, ужо за-

ЗНАЙСЦІ РАБОТУ ў ВЁСЦЫ, або Адзін дзень з жыцця прадуктовай крамы

Фота носіць ілюстрацыйны характар.

віцца жанчына пенсійнага ўзросту.

— Можна, — капіруючы усмешлівае і добрабычлівае твар Людмілы, адказваю я.

— А малако свежае? А кефір? Хто вытворца? Калі вы рабілі? Які тэрмін захоўвання? А вы такая маладая, не ашукаеце? — з недаверам пасыпаліся пытанні ў мой адрас.

Я не разгубілася. Ды і старэйшая памочніца, назіраючы за сітуацыяй збоку, вырашыла мне дапамагчы. І ўсё адразу стала на сваё месца.

— Пакупнікі ў мяне розныя: ёсць і капрызныя, якім трэба ўдзяляць шмат увагі; ёсць занятыя, якіх патрэбна найхутчэй адпусціць, асобная катэгорыя — дзеці. З імі нават размаўляць варта па-іншаму: слова ў слова тлумачыць і быць дасведчанай нават наконт найважнейшых катэгорыяў — дзеці.

З імі нават размаўляць варта па-іншаму: слова ў слова тлумачыць і быць дасведчанай нават наконт найважнейшых катэгорыяў — дзеці. З імі нават размаўляць варта па-іншаму: слова ў слова тлумачыць і быць дасведчанай нават наконт найважнейшых катэгорыяў — дзеці.

— Людчачка, а можна мне без чаргі? Абед заканчваецца. Дай, калі ласка, даражэнькая, палову хлеба і малака, — папрасілі з натоўпу.

— Вось, я і кажу, да ўсіх трэба адносіцца з разуменнем, — адказвае Людміла.

Здаецца, сельская мясцовасць, а чэргі нібыта перад святам, хоць гэта не адзіная крама ў вёсцы.

— А былі ў вас якія-небудзь «незвычайныя» сітуацыі? — цікаўлюся я.

— Так, і іх дастаткова. З нядаўняга... Адна жанчына стала ў чарзе і знайшла на падлозе сорок рублёў, падабрала і аддала мне, сказала, што, можа, хто заўважыць згубленае і вернецца, але ніхто не прыходзіў ні на працягу дня, ні потым. А вечарам, праглядаючы камеры, убачыла, што гэта ў яе грошы з кашалька і выпалі, калі яна яго раскрывала. Пазваніла ёй і сказала, каб яна прыйшла і забрала прапажу.

Часта бываюць выпадкі, калі людзі проста бяруць прадукты ў доўг. Але гэта жыццё, стараецца зразумець і ўвайсці ў становішча жывага. Мы ж аднавіліся ў вёсцы. А ў цэлым, усё ў нас добра.

Пад вечар ногі ўжо ватныя, радуе толькі тое, што час ляжыць тут вельмі хутка. Я не заўважыла, як стрэлі гадзінніка паказалі 20:00. А гэта значыць, што рабочы дзень завяршаецца. Толькі хто будзе рыхтаваць краму да закрыцця?

— Стаўкі прыбяральшчыцы ў нас няма, таму неабходна яшчэ і прыбраць рабочае месца: прадэзынфікаваць сталіцы, памыць падлогу, заставіць пустыя месцы на вітрынах, — падказвае напарніца.

Вось і змена закрыта. Чарговы рабочы дзень прадаўца скончыўся. А разам з ім і мой цікавы вопыт.

Анастасія ГРУК

Падрабязнасці

ПАКАРАННЕ ДЛЯ БАБУЛІ

У Магілёве вынеслі прысуд жанчыне, якая выкінула з 5-га паверха сваю 9-месячную ўнучку.

Звычайна да ўнучкаў адносяцца больш пяшчотна, чым да ўласных дзяцей. Але гэты выпадак зусім нелагічны і наогул бесчалавечны. Нават з улікам таго, што жанчына падчас свайго апошняга слова ў судзе шчыра плакала і прасіла прабабачэння. За яе перажывала ўся радня, якая прыйшла на пасяджэнне. На шчасце, унучка, якая трапіла пад гарачую руку бабулі паўгода таму, жывая.

— У двухпакаёўцы разам з абвінавачанай пражываюць яшчэ дзве яе дачкі са сваімі сем'ямі, — расказвае падрабязнасці справы дзяржаўны абвінавачаны, старшы пракурор аддзела пракуратуры Магілёўскай вобласці Аляксандр РАМАНУЎ. — 31 студзеня нікога дома не было, акрамя бабулі і яе 9-месячнай унучкі. Тое, што адбылося, жанчына не памятае.

Устаноўлена, што на момант здзяйснення злачынства жанчына выпіла 0,9 літра піва і паўлітровую бутэльку гарэлкі. Дзяўчынку пад вокнамі шматпаверховіка знайшлі выпадковыя прахожыя. Яны і выклікалі хуткую дапамогу. Малая ляжала на снезе ў адной кофточцы і паўзунках. На яе валасах нават ужо з'явіліся ледзяшы. Што датычыцца бабулі, то родныя знайшлі яе дома, яна спала на падлозе.

Жанчына абвінавачваецца па двух артыкулах Крымінальнага кодэкса РБ: 14-ы (частка 1, пункты 2 і 6) і 139-ы (частка 2). Апошні прадугледжвае пакаранне ад 8 гадоў да вышэйшай меры. Дзяржаўнаму пракурору запытаў для падсуднай 13 гадоў калоніі агульнага рэжыму, суд вырашыў абмежавацца 11 гадамі. У абвінавачанай яшчэ ёсць час аспрэчыць гэта рашэнне.

Нэлі ЗІГУЛЯ, zigulya@zviazda.by

«НАРЫХТОЎВАЛІ» БЯРОЗАВІК

Менавіта такі малюнак змаглі назіраць работнікі Маладзечанскай міжрайінспекцыі аховы жывёльнага і расліннага свету на тэрыторыі Першамайскага лясніцтва Валожынскага лясгаса.

Па лясным квартале плошчай 2,5 гектара былі раскладзены велізарныя поліэтыленавыя мяхі, а з бяроз тырчалі жалезныя жалабы. «Падсочанымі» былі 38 дрэў. А між тым сезон нарыхтоўкі бярозавіку даўно скончыўся. Чаму дрэвы дагэтуль не апрацаваны, а ў лесе знаходзіцца па сутнасці смецце, ляснічыя растлумачыць не змог. Парадак нарыхтоўкі соку прадугледжвае пасля заканчэння гэтага працэсу зрэзы на дрэвах замазваць варам ці глінай для папярэджання захворванняў. За парушэнне гэтага парадку ляснічы прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасці, несці адказ давядзецца і юрыдычнай асабе.

Сяргей РАСОЛЬКА, rs@zviazda.by

Table with 2 columns: № лота, Наименование предметов торгов. Contains details of an auction for real estate and other assets in Gomel.

Продавец: СП «АМИПАК» — ОАО, г. Буда-Кошелево, ул. Ленина, 61/а. Контакт: 8(044) 780-72-65, 8(02336) 7-39-92 — Кузьменко Олег Владимирович.

2). Подать заявление организатору аукциона по установленной форме с приложением необходимых документов можно с 5 августа 2017 г. по адресу: ул. Гагарина, 20, г. Гомель в рабочие дни с 09.00 до 13.00 и 14.00 до 16.00 прием заявлений для участия в аукционе заканчивается 18 августа 2017 г. в 16.00.